

Bijlage C 38 Verlenging van reisdocumenten en terugname van vluchtelingen

1 Regeling getroffen in Benelux-verband inzake het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen (Trb. 1978, 171)

Bij besluit van de Werkgroep voor het Personenverkeer, bedoeld in art. 1 van de Overeenkomst inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied (Trb. 1960, 40), is de volgende regeling vastgesteld met betrekking tot de verlenging van reisdocumenten en de verplichting tot terugname van werknemers-vluchtelingen:

a. Indien een rechtmatig op het grondgebied van een der Beneluxlanden verblijvende vluchteling zich naar een der andere Beneluxlanden heeft begeven, teneinde aldaar arbeid in loondienst te gaan verrichten, zullen de autoriteiten van eerstbedoeld Beneluxland het door hen aan een zodanige vluchteling verstrekte reisdocument tot maximaal twee jaar verlengen, mits:

- de betrokkene dit land sedert minder dan twee jaar heeft verlaten, en
- het verzoek tot verlenging is gedaan vóór afloop van de oorspronkelijke geldigheidsduur van het reisdocument.

Deze verlenging zal worden toegestaan, zelfs indien de betrokken vluchteling door de autoriteiten van het Beneluxland waar hij zijn arbeid verricht, in het bezit is gesteld van een vergunning tot verblijf.

De vorenbedoelde termijn van verlenging tot twee jaar gaat in op de dag waarop de betrokkene het land, door welks autoriteiten het reisdocument is verstrekt, heeft verlaten.

b. Elk van de Beneluxlanden laat, zonder formaliteiten, wederom op zijn grondgebied toe de vluchteling die in het bezit is van een door de autoriteiten van dat land afgegeven geldig reisdocument, zelfs indien deze vluchteling in het bezit is van een vergunning tot verblijf, afgegeven door de autoriteiten van het Beneluxland waar hij zijn arbeid verricht.

Opgemerkt zij dat de bovenstaande regeling onverlet laat de voor in de Beneluxlanden gevestigde vluchtelingen geldende verplichting om in het bezit te zijn van een 'machtiging tot voorlopig verblijf' indien zij zich voor een verblijf van langer dan drie maanden naar een ander Beneluxland willen begeven. Indien derhalve een vluchteling die zich in het kader van de eerdergenoemde Benelux-overeenkomst inzake de controleverlegging, hetzij met een door de Belgische of Luxemburgse autoriteiten afgegeven vergunning tot verblijf, hetzij met een Belgisch of Luxemburgs reisdocument voor vluchtelingen, naar Nederland heeft begeven, bij een hoofd van de plaatselijke politie een verzoek indient om langer dan de toegestane termijn van drie maanden in ons land te mogen verblijven, zal dit hoofd van plaatselijke politie de betrokkene in de regel aanstonds dienen aan te zeggen, dat hij tijdig terug dient te keren naar het

Beneluxland waar hij is gevestigd, teneinde aldaar een verzoek om een machtiging tot voorlopig verblijf in te dienen, c.q. de beslissing op een inmiddels hier te lande door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf aldaar af te wachten.

2 Overeenkomst tussen de Beneluxlanden en Oostenrijk inzake het verblijf van vluchtelingen, gesloten te Wenen op 15 februari 1965 (Trb. 1965, 46) en in werking getreden op 1 april 1965

Ingevolge deze overeenkomst zullen de bevoegde autoriteiten van een der Beneluxlanden aan de houder van een door de Oostenrijkse autoriteiten overeenkomstig de bepalingen van het Vluchtelingenverdrag van Genève afgegeven reisdocument voor vluchtelingen, een nieuw reisdocument uitreiken indien de vluchteling:

- a. langer dan de geldigheidsduur van zijn Oostenrijkse reisdocument, of
- b. tenminste twee jaar zonder onderbreking op grond van een geldig visum of een geldige vergunning tot verblijf op het grondgebied van dat Beneluxland verblijf heeft gehouden.

De hierboven genoemde termijn van twee jaar geldt bij een tijdelijke afwezigheid tot een totale duur van zes maanden niet als onderbroken.

Anderzijds wordt de tijdsduur, gedurende welke de vluchteling een vrijheidsstraf krachtens rechterlijk vonnis ondergaat of gedurende welke hij ter verpleging in een ziekenhuis of daarmee vergelijkbare inrichting is opgenomen, bij de berekening van bedoelde termijn van twee jaar niet meegerekend.

In uitzonderingsgevallen worden door de Oostenrijkse autoriteiten reisdocumenten voor vluchtelingen afgegeven waarin is aangekend dat de houder daarvan gedurende een kortere periode naar Oostenrijk mag terugkeren dan de duur waarvoor het reisdocument zelve geldig is.

In zo'n geval ontstaat er voor de Beneluxlanden reeds een verplichting tot afgifte van een nieuw reisdocument, indien door hun autoriteiten een visum of een vergunning tot verblijf wordt verstrekt, geldig voor een verblijf van langere duur dan de termijn waarbinnen krachtens de in het reisdocument gestelde aantekening terugkeer naar Oostenrijk is toegestaan.

De afgifte van een nieuw reisdocument houdt in dat de vluchteling als rechtmatig gevestigd dient te worden beschouwd in het land, door welks autoriteiten het document is afgegeven, en derhalve definitief van de andere Partij wordt overgenomen.

Met het oog op het vorenstaande dient er bij het verlenen van vergunningen tot verblijf aan houders van Oostenrijkse vluchtelingenpaspoorten bijzondere aandacht aan te worden besteed dat de geldigheidsduur der vergunningen steeds korter is dan die van het reisdocument of van de daarin vervatte terugkeermogelijkheid naar Oostenrijk en dat de geldigheidsduur van deze ver-

gunningen niet zonder daartoe strekkende aanwijzing van de Minister van Justitie voor zodanige duur wordt verlengd, dat de totale duur van het toegestane onderbroken verblijf in Nederland - de geldigheidsduur van verleende visa daaronder begrepen - een termijn van achttien maanden binnen een tijdvak van twee jaar zou overschrijden.

In de gevallen waarin er geen verplichting voor de Beneluxlanden is ontstaan tot afgifte van een nieuw reisdocument voor vluchtelingen blijven de Oostenrijkse autoriteiten verplicht tot terugname van de houder van het Oostenrijkse vluchtelingenpaspoort, zelfs indien de geldigheidsduur van dat paspoort of de daarin vermelde termijn waarbinnen terugkeer naar Oostenrijk is toegestaan, is verstreken.

Verzoeken tot het wederom toelaten van houders van Oostenrijkse reisdocumenten voor vluchtelingen, die niet meer geldig zijn voor terugkeer naar Oostenrijk, dienen echter binnen zes maanden na het verstrijken van de geldigheidsduur van het document of van de daarin vervatte terugkeermogelijkheid dan wel binnen drie maanden na het ontslag van de betrokkenen uit een straf- of verpleeginrichting door het ministerie van Justitie van het betreffende Beneluxland rechtstreeks bij het Oostenrijkse Bondsministerie van Binnenlandse Zaken te worden ingediend.

3 Akkoord tussen de Beneluxlanden en Zwitserland inzake het recht op terugkeer van werkende vluchtelingen, gesloten te Bern op 14 mei 1964 (Trb. 1964, 121) en in werking getreden op 15 juni 1964

Ingevolge artikel 2 van dit Akkoord behouden op regelmatige wijze in Zwitserland verblijvende vluchtelingen, die in het bezit zijn van een reisdocument voor vluchtelingen, afgegeven door de Zwitserse autoriteiten overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, en die zich op grond van een machtiging tot voorlopig verblijf naar een der Beneluxlanden begeven teneinde aldaar betaalde arbeid te gaan verrichten, gedurende een periode van twee jaar het recht op terugkeer naar Zwitserland.

Ingevolge artikel 3 van dit Akkoord worden de op regelmatige wijze in Zwitserland verblijvende vluchtelingen, die zich op grond van de bepalingen van het Akkoord tussen de Beneluxlanden en Zwitserland inzake het reisverkeer van vluchtelingen, gesloten te Bern op 14 mei 1964 (zie B 7, onder 7.5) naar een der Beneluxlanden hebben begeven en aldaar toestemming hebben verkregen tot verblijf en tot het aanvaarden van betaalde arbeid, gedurende een periode van twee jaar niet beschouwd als zijnde gevestigd, in de zin van het Akkoord inzake het reisverkeer van vluchtelingen, in het land waar zij arbeid verrichten; gedurende deze periode behouden zij het recht op terugkeer naar Zwitserland.

De hierboven genoemde periode van twee jaar gaat in op de datum van afgifte van de vergunning tot verblijf door de autoriteiten

van het land waar de vluchteling arbeid verricht.
De reisdocumenten zullen worden verleend of vernieuwd, zelfs indien betrokkenen in het land, waar zij arbeid verrichten, reeds een vergunning tot verblijf hebben verkregen.
Na het verstrijken van de periode van twee jaar wordt aangenomen dat werkende vluchtelingen toestemming hebben verkregen voor blijvende vestiging in het land waar zij arbeid verrichten en dat zij voortaan onder bescherming staan van de autoriteiten van dit land.

Opgemerkt zij dat indien een vluchteling, die houder is van een Zwitsers reisdocument voor vluchtelingen, afgegeven overeenkomstig de bepalingen van het Vluchtelingenverdrag van Genève, hetwelk niet voorzien is van een machtiging tot voorlopig verblijf, zich tot het hoofd van plaatselijke politie wendt met een verzoek om toestemming tot een langer verblijf dan de toegestane termijn van drie maanden, het hoofd van plaatselijke politie de betrokkene in de regel aanstonds dient aan te zeggen, dat hij tijdig terug dient te keren naar Zwitserland teneinde aldaar een verzoek om een machtiging tot voorlopig verblijf in te dienen, c.q. de beslissing op een inmiddels hier te lande door hem ingediend verzoek om een vergunning tot verblijf aldaar af te wachten.